

عنوان: جایگاه و محدوده حقوق جنسی زوجین در فقه امامیه و حقوق ایران

مؤلف: رقیه السادات مؤمن

ویراستاران علمی: دکتر صدیقه مهدوی کنی

ناشر: انتشارات دانشگاه امام صادق (ع) و دانشگاه امام صادق (ع) پردیس خواهران

نوبت چاپ اول ۱۳۹۲

قیمت ۱۶۵۰۰۰ ریال

گزیده جنسی از جمله امیالی است، که فطری بوده، و لازمه ساختمان روح و جسم آدمی است. دین مبین اسلام، با احاطه‌ای وسیع بر تمامی مصالح و مفاسد نهفته در عالم خلقت، هم‌زمان با اصل پذیرش تمتعات جنسی در چهارچوب نظام خانواده، برای هدایت بشریت و پاسخ‌گویی به نیازهای زوجین، به ارائه نظام جامع اخلاق جنسی می‌پردازد. در تعیین ماهیت نکاح، فقه امامیه بر این باور است که روابط جنسی در عین دارا بودن جایگاهی مهم و خطیر در ازدواج، تمام هدف و سبب نکاح نبوده، و این امر در معاوضی نبودن نکاح و امکان شرط عدم رابطه تأثیرگذار است. در این نظام جامع، حقوق جنسی زوج مطلق نبوده و تحت حکومت ادله و قواعدی مقید می‌شود. از سویی زوجه نیز از حقوق جنسی متقابل برخوردار بوده، و اصل و مصادیق این امر مورد تصریح متون واقع شده است. از این روی هر دو در صورت عدم اتیان تکالیف جنسی، ناشز محسوب شده، و با ضمانت‌اجراهایی چون سقوط حق انفاق زوجه ناشزه، و تعزیر زوج ناشز مواجه می‌شوند. نظام حقوقی ایران نیز با تبعیت از مذهب امامیه، به تبیین وظایف زوجین و ضمانت‌اجراهای مربوط به آن‌ها پرداخته است. اما حقوق و تکالیف جنسی زوجین به رغم اهمیت آن، چندان مدنظر قانون‌گذار نبوده، و در اکثر موارد با سکوت و یا اجمال قانون مواجه است. نوشته پیش رو بر آن است تا با مذاقه در فقه امامیه و واکاوی ادله و مبانی آراء فقها، و توجه به مقتضیات زمان، دکترین حقوقی و رویه قضایی ایران، ابهامات موجود در حیطة روابط جنسی زوجین را برطرف نموده، و به ارائه راهکارهای اجرایی بپردازد.